

anmode den høitagtede Regjering om at lade foretage en Undersøgelse med Hensyn til at lægge Statsbanen mellem Skive og Vinderup om ad Lundholm. Statsbanerne gaa netop paa det nævnte Sted gennem en Ørken af Hebe af ca. 2 Mils Udstrækning, hvor den ikke har nogen Fortjeneste (D. Christensen: Hør). Ja, det erede Medlem siger Hør, men det er i Virkeligheden saaledes, og er vist ikke det eneste Sted, hvor Baner fra Begyndelsen af ere blevne lagte uheldig. Her er et Punkt, hvor Banen enten tidlig eller sildig vil blive lagt om. Det er anerkendt af Ingeniøren ved de jydsk-synske Statsbaner, at Lundholm navnlig vilde blive en af de bedste Landstationer, som vilde kunne opvies ved de jydsk-synske Baner, og jeg har derfor ikke fjerneste Tvivl om, at det er et Tab for Statskassen for hvert Aar, det trækker ud, inden at Banen bliver lagt om paa denne Strækning. Nu maa man erindre, at der fra min Side var stillet Forslag om at lægge Skive-Olyngsøre-Banen om ad Lundholm. Det har væsentlig ikke fundet den høitagtede Ministers Billigelse, efter hans Udtalelser at dømme baade her i dette Thing og i det andet Thing. Jeg skal nu ikke foregribe den høitagtede Ministers Standpunkt med Hensyn til, hvorledes dette bliver; nu er Loven jo vedtagen, og den høitagtede Minister har Naadighed over, hvilken Linie han vil vælge. Jeg har blot stillet dette Forslag forat anmode den høitagtede Regjering om at lade foretage en Undersøgelse, som kan stille det klarere, hvilken Linie der er den mest fordelagtige, og hvilke Planer det vil være mest fordelagtigt at bringe til Udførelse. Undersøgelsen her vil ikke blive synderlig kostbar; vi maa jo nemlig huske paa, at Linien fra Skive til Lundholm er undersøgt, og det er kun det lille Stykke Vej fra Lundholm til Vinderup, der skal undersøges. For enhver, der kan se med blotte Øine, er det et fladt Terrain, og der frembyder sig ikke nogen Banfælighed ved at lægge Banen derom ad. Men, som sagt, det er nødvendigt, at der foretages tekniske Undersøgelser, inden saadanne Planer komme til Udførelse. Det er en Selvfølge, at, hvis den høitagtede Minister erklærer sig for, at de 10,000 Kr. ere tilstrækkelige, og at den yderligere Sum af 1,000 Kr. ikke behøves, vil jeg finde mig foranlediget til at tage mit Andringsforslag tilbage. Det er kun en Udtalelse fra den høitagtede Minister, som jeg gjerne vilde afstøtte ham i saa Henseende. Jeg har hørt omtale, at Overingeniøren skulde have udtalt sig om, at en saadan Linie bør undersøges, og det er derfor, at jeg har villet give den høitagtede Minister Leilighed til at udtale sig derom, og jeg vil haabe, at det ikke skulde finde nogen Banfælighed fra den høitarede Ministers Side. Jeg skal foreløbig anbefale mit

Forslag, indtil vi have hørt den høitagtede Ministers Udtalelser.

Lund: Jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om det under Nr. 224 stillede Forslag om Løttelse af Byrderne ved de offentlige Diger paa Lolland. De lollandste Digeanlæg og de dermed i Forbindelse staaende Arbejder have medført en Beføstning af 2,177,110 Kr. 52 Øre. Heraf er der udredet af Amtets Bevæsen 24,097 Kr. 12 Øre og af forskellige Private 512,888 Kr. 80 Øre, hvorhos paa anden Maade er dækket 3,885 Kr. 42 Øre. Af Resten 1,636,239 Kr. 18 Øre har Statskassen betalt en Fjerdedel, altsaa 409,059 Kr. 80 Øre, medens de tre Fjerdedele med Tillæg af Omkostninger ved Tilveiebringelsen af de fornødne Aaen ere faldne paa Amtskommunen med 415,896 Kr. 23 Øre og paa Digeinteressenterne med 831,792 Kr. 47 Øre. Denne Gjæld af 1,229,688 Kr. 70 Øre, hvoraf de 415,896 Kr. 23 Øre paahvile Amtskommunen og de 831,792 Kr. 47 Øre paahvile Digeinteressenterne, skal forrentes med $4\frac{1}{2}$ Pct. aarlig og afdrages i 28 Aar. Den Sum, der medgaaer til forrentning og Udtag, vil, dersom jeg ikke regner meget feil, for Digeinteressenternes Bedkommende beløbe sig til omtrent 53,000 Kr. Heraf udlægger Statskassen efter det stillede Forslag 15,000 Kr., altsaa imellem Trebie- og Fjerdedelen. Dette vilde være en betydelig Løttelse, dersom Udgifterne til Digerens Vedligeholdelse og Administrationsomkostningerne ikke vare saa overordenlig store. Men som det nu er, vil Digebyrden, selv med den Løttelse, her foreslaas, vedblive at være i høi Grad trykkende for Befolkningen. For at vise det høie Thing, i hvor høi Grad Digebyrderne bestandig have været stigende, skal jeg anføre nogle Exempler fra et Sogn i min Valgkreds. Jeg har tidligere anført nogle Exempler fra Gloelunde Sogn, jeg skal idag anføre 3 Exempler fra Nebbelunde Sogn. Der er der en Gaard paa 4 Ader, „ Ekpr., 2 Jdk. og $1\frac{1}{4}$ Alb. Hartorn, der har svaret i Digeetat i Aaret 1875 146 Kr. 40 Ø., i 1876 168 Kr. 36 Ø., i 1877 212 Kr. 24 Ø., i 1878 230 Kr. 58 Ø., i 1879 277 Kr. 16 Ø., og i 1880 296 Kr. 46 Ø.; i de Aar er Digeattaten altsaa stegen til over det Dobbelte. En Gaard paa 4 Ader, 5 Ekpr., „ Jdk. $1\frac{1}{4}$ Alb har svaret i Digeetat i 1875 132 Kr., i 1876 151 Kr. 80 Ø., i 1877 191 Kr. 40 Ø., i 1878 211 Kr. 20 Ø., i 1879 250 Kr. 80 Ø., og i 1880 267 Kr. 30 Ø.